

KULLAR İNSAFA GELMELİ!*

Es-selâmu aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..

Aziz ve sevgili Akra dinleyicileri!

Konuşmayı yaparken, bazan konuşmayı nereden yaptığımı söylüyorum, siz de memnun oluyorsunuz.

Bu konuşmamı Sydney'den yapıyorum Avustralya'dan, güney yarımküreden, başka bir iklimden... Şimdi Türkiye, kuzey yarımküre, bizim Akra yayınlarını dinleyen ülkeler kışta iken, ben burada, güneşin olduğu, pırıl pırıl, yaz cereyan eden Sydney'den yapıyorum konuşmamı...

a. Allah'tan Nimet, Kullardan İsyân

Hazret-i Ali Efendimiz RA'ın rivayet etmiş olduğu bir hadis-i şerifle başlamak istiyorum. Önce hadis-i şerifin mübarek metnini bir okuyacağım, ondan sonra izahını yapmak işine girişeceğim.

Bu sefer size okuyacağım hadis-i şerif bir hadis-i kudsî, yâni Peygamber SAS Efendimiz, “Allah şöyle buyurdu.” diyor, Allah'ın söylediğini bize naklediyor. Onun için, bu hadis-i kudsîler önemli bir hadis çeşididir.

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

Peygamber SAS Efendimiz buyuruyor ki:¹

يَقُولُ اللهُ تَعَالَى يَا ابْنَ آدَمَ مَا تَنْصِفُنِي أَتَحَبَّبُ
إِلَيْكَ بِالنِّعَمِ وَتَتَمَقَّتُ إِلَيَّ بِالْمَعَاصِي خَيْرِي
إِلَيْكَ مُنْزِلٌ وَشُرُكٌ إِلَيَّ صَاعِدٌ وَلَا يَزَالُ مَلَكٌ
كَرِيمٌ يَأْتِينِي عَنْكَ كُلَّ يَوْمٍ وَ لَيْلَةٍ بِعَمَلٍ قَبِيحٍ يَا
ابْنَ آدَمَ لَوْ سَمِعْتَ وَصَفَكَ مِنْ غَيْرِكَ وَ أَنْتَ لَا
تَعْلَمَ مِنَ الْمَوْصُوفِ لَسَارَعْتَ إِلَى مَقْتِهِ

(الديلمى، والرافعى عن على)

RE. 515/9 (Yekûlü'llâhu teâlâ: Ye'bne âdem, mâ tünsıfunî? E tehabbebü ileyke bi'n-niam, ve tetemakkatu ileyke bi'l-meâsî. Hayrî ileyke münzilün, ve şerrüke ileyke saïdün. Ve lâ yezâlû melekün kerîmün ye'tînî anke külle yevmin ve leyletin bi-amelin kabîh. Ye'bne âdem, lev semi'te vasfeke min gayrike ve ente lâ ta'lem meni'l-mevsûfu lesâra'te ilâ maktihî.) Sadaka rasûlü'llâh, fî mâ revâhü an rabbihî celle celâlüh.

Mânâsına geçelim: (Yekûlü'llâhu teâlâ) "Allah-u Teâlâ Hazretleri şöyle buyuruyor." diye Rasûlü'llah Efendimiz bize bildiriyor.

Bu hadis-i seçmemin sebebi; şimdi Şa'bân-ı Şerif

¹ Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.V, s.233, no:8048; Râfiî, *Ahbâr-ı Kazvin*, c.III, s.4; İbn-i Asâkir, *Mu'cem*, c.II, s.104, no:1270; Hz. Ali RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XV, s.1224, no:43174; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXIV, s.221, no:27018.

ayındayız. “Receb Allah-u Teâlâ Hazretleri’nin, Şa’ban benim, Ramazan da ümmetimin ayıdır.” buyurmuş Peygamber Efendimiz. Bu hadis-i şerifte de, bu Şa’ban ayıyla ilgili olarak size yapacağım nasihatlerin sebepleri mevcut olduğu için okudum.

(*Ye’bne âdem*) “Ey Ademoğlu!” diyor. Allah-u Teâlâ Hazretleri’nin böyle buyurduğunu Peygamber Efendimiz naklediyor. (*Mâ tünsıfunî*) “Ey Ademoğlu, bana insafli davranmıyorsun! İnsafa, akla, adalete, hakkâniyete uygun bir davranışla davranmıyorsun!”

Ademoğlu deyince, tabii hepimiz Adem AS’ın neslinden türemiş bir mahlûk olmak hasebiyle, bu söze hepimiz muhatabız. Yâni İslâm ülkelerindeki insanlar olsun, ister başka yerlerdeki insanlar olsun, herkes Allah’ın kulu olduğu için, Ademoğlu olduğu için, herkes bu itaba muhatap: “Ey Ademoğlu, bana karşı insafli hareket etmiyorsun; dengeli, adaletli, ölçülü davranmıyorsun!” diyor Allah-u Teâlâ Hazretleri. Böyle dediğini Peygamber Efendimiz bize bildiriyor.

Sonra, insaf etmemenin neler olduğunu, şu kelimelerle ifade buyuruyor:

أَتَحَبَّبُ إِلَيْكَ بِالنِّعَمِ وَتَتَمَكَّتُ إِلَيَّ بِالْمَعَاصِي

(*Etehabbebü ileyke bi’n-niam, ve tetemakkatu ileyke bi’l-meàsî.*)

Tezatlđ bir durumu ortaya koyuyor: “Ben sana nimetler bahşederek sevgimi sana gösteriyorum, senin beni sevmeni sağlayacak bir ortam, durum meydana getiriyorum; ama sen Ademoğlu, gđnahları işleyerek, isyanlar ederek, benim kızgınlđđımı celbedecek, benim gazabımı celbedecek işler yapıyorsun!” Yâni, “Senin hoşuna gidecek, senin beni sevmeni temin edecek nimetleri, sana ihsan ediyorum ama, sen benim gazabımı celbedecek gđnahlar işliyorsun!” diyor.

Allah nimet ihsan ediyor, kul isyan ediyor. İnsanođlu bđyle maalesef...

(*Hayrî ileyke münzil*) “Benim hayrım sana inmekte...” Gđkten, Mele-i A’lâ’dan, Arř-ı A’lâ’dan Allah’ın emri üzere, Allah’ın hayırları senin üzerine inmekte; (*ve şerrüke ileyke saïdün.*) ama senin bana şerrin, kötülüklerin gelmekte, yükselmekte...

Benim hayrım iniyor sana; senin bana řerrin yükselip geliyor.

(*Ve lâ yezâlü melekün kerîmün ye’tînî anke külle yevmin ve leyletin bi-amelin kabîh.*) “Kerim bir melek dâimâ, her gün ve gece, yâni gece gündüz senden bana kötü ameller getiriyor.”

Biliyorsunuz, melekler –ki, hepsi Allah’ın kerim varlıklarıdır; soylu, şerefli, kıymetli, günahsız varlıklarıdır– kulların amellerini dergâh-ı izzete götürürler, sevk ederler, Allah-u Teâlâ Hazretleri’ne sunarlar.

“Benim hayrım size iniyor, ey Ademoğlu; sizin de şerriniz, kötü fiilleriniz melekler tarafından, gece gündüz bana getiriliyor.” diyor Allah-u Teâlâ Hazretleri.

(*Ye'bne âdem*) “Ey Ademoğlu! (*Lev semi'te vasfeke min gayrik*) Eğer sen kendinin ne yaptığını, vasfının ne olduğunu, nelerle meşgul olduğunu başkasından duysaydın; (*ve ente lâ ta'lem meni'l- mevsûf*) kimden bahsedildiğini, bu vasıfların kime ait olduğunu bilmeseydin ama, senden bahsediliyor olsaydı, sana anlatılsaydı bunlar; birisi şöyle şöyle yapıyor diye sana söyleselerdi, birisi senden bahsederek yabancıyı anlatıyormuş gibi anlatsaydı; (*lesâra'te ilâ maktihî.*) kızmakta çok süratli davranırdın.” buyuruyor.

Şimdi aziz ve muhterem kardeşlerim! Tabii bu hadis-i kudsî, tüylerini diken diken eder insanın, çok mühim...

Cenâb-ı Mevlâ biz Ademoğullarına, insanlara hitab ediyor ve tezatları burada öğrenmiş oluyoruz. Allah bize nimetlerini ihsan ediyor, biz ise isyan ediyoruz. Halbuki, nimetleri ihsan ettiğine göre, nimetin şükrünü eda ederek Allah'a güzel kulluk yapmamız lâzım! Allah'ı sevmemiz lâzım! Allah'ın sevgisini kazanacak, rızasını kazanacak işler yapmamız lâzım! Aksine, nimetleri geldikçe biz isyan ediyoruz, bu yanlış!

Tabii, bunun Şa'ban ayıyla ilgisi ne?.. Biliyorsunuz Peygamber SAS Efendimiz, Receb ayı geldiği zaman şöyle biraz daha bir davranırdı. Zaten güzel olan ibadetine, taatine, hayrat ü hasenâtına daha bir şevk verirdi ve dua ederdi:²

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي رَجَبٍ وَشَعْبَانَ
وَبَلِّغْنَا رَمَضَانَ

(طس. هب. حل. كر. والديلمي عن أنس)

RE. 532/10 (*A'llähümme bârik lenâ fî recebe ve şa'bân, ve belliğnâ ramadân*) “Yâ Rabbi, şu Receb ayını, Şa'ban ayını bize mübarek eyle de, bizi de mübarek Ramazan'a sıhhat afiyetle eriştir.” diye dua ederdi.

Bu aylar çok önemli aylar... Receb ayında tevbe ile meşgul olacaktık. Şa'ban ayında Rasûlüllah Efendimiz'in sünnet-i seniyyesini, sîret-i seniyyesini öğrenecektik. Kendimizi Rasûlüllah gibi, o nasıl Allah'a güzel kulluk etmişse, kötülüklerden çekerek güzel ibadetlere yöneltecektik. Rasûlüllah'ın hayatını, sözlerini ve tavsiyelerini dinleyerek, ibadetin de nasıl yapıldığını Rasûlüllah'ın davranışlarından anlayacaktık.

² Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.I, s.259, no:2346; Taberânî, *Mu'cemü'l- Evsat*, c.IV, s.189, no:3939; Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.III, s.375, no:3815; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliyâ*, c.VI, s.269; Bezzâr, *Müsned*, c.II, s.290, no:6494; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimâşk*, c.XXXX, s.57; Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.I, s.485, no:1985; İbn-i Asâkir, *Mu'cem*, c.I, s.161, no:309; Enes ibn-i Mâlik RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.VII, s.138, no:18049; *Keşfü'l-Hafâ*, c.I, s.211, no:554; RE. 532/10; *Câmiü'l-Ehâdis*, c.XXXIII, s.24, no:35704, 36125.

Onun için, insafa gelmemiz lâzım! Bu hadis-i kudsî, insaflı davranmaya işaret buyuruyor. “Ey Ademoğlu, bana karşı insaflı, adaletli, hakkàniyetli davranmıyorsun; hakkàniyetli davran!” demek. Bu hitab-ı itabdır, yâni azarlayıcı bir sözdür. Bir kötü durumu ifade edici bir sözdür.

O halde biz, bu mübarek ayda insafa gelmeliyiz. Allah bize türlü türlü nimetlerini ihsân ediyor, türlü türlü lütuflarına mazhar ediyor; sıhhat vermiş, afiyet vermiş, gökten yağmurlar yağıyor, yerden bitkiler bitiyor, rızkımız geliyor... Her an Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin sayısız nimetleri sayesinde ayakta duruyoruz, yaşıyoruz. E buna göre, Allah'a güzel kulluk etmemiz lâzım!..

Güzel kulluk etmenin şekli, yolu da Rasûlüllah'ın sünnetine sarılmak. Allah'ı seviyorsak, Allah'ın rızasını kazanmak istiyorsak, başka bir yol yok...

“—Efendim ben oturayım da, kendi felsefî kanaatlerime göre, kendi düşünceme, fikrime göre, şöyle bir Allah'a nasıl ibadet edeceğem, nasıl davranacağsam, davranışlarımı ona göre ayarlayayım!..”

Olmuyor işte.

Şimdi biz burada, Avustralya'da bu konuşmayı yaptığımız gün, Sydney'in yakınında Volongong diye bir şehir var, demir fabrikası var, demir fabrikasına gelmiş işçilerimiz var; onları ziyarete gitmiştik, konuşma yapmıştık. Onlar da bizi, orada yeni yapılmış olan bir Budist tapınağına

götürdüler. Çok geniş bir alana yayılmış, çok büyük paralar harcanmış. 56 milyon Avustralya doları harcanmış ki, Türk parası ile milyarlar bitiyor, trilyonlarla, dört buçuk trilyon para harcanarak yapılmış. İşte Buda heykelleriyle dolu, batıl bir inanç yolunda, Allah'ın razı olmadığı, Allah'tan gayriye tapılan tapınak yapılmış oluyor.

Böyle olmaması lâzım! İnsanlar neden böyle yapıyorlar?.. Akılları doğru çalışmıyor. Evet, akıl var ama, işi akla bırakırsan, işte böyle paralar havaya gider, ibadetler yanlış maddelere yapılır, putlara ibadet edilir, Allah'a ibadet edilmez. İnsanlar yanlış yollara sevk edilir... vs.

Heykel yapmışlar, önüne karpuz koymuşlar, elmaları yığmışlar, ananasları koymuşlar... Tabii görüyorlar; bunları koydular, ertesi gün, daha ertesi gün aynen orda... “E bunu ne koyuyorsun?.. Bu heykeli sen yaptın, oraya sen diktin. Bu bunu yemez, içmez... Sonra akşam alıyorsun veya çürüyeceği zaman alıyorsun, yenilerini koyuyorsun. Ne mantıkla, ne akılla bunları yapıyorsun?..” desek, aklın ve mantığın kabul edeceği şeyler değil.

Ama, Çinlilerin çoğu bu inançta, Hintlilerin bir kısmı bu inançta, Japonların bir kısmı bu inançta... Yâni, yanlış inançlar. Demek ki, akılla insan bir şeyler yapıyor ama, öteki insanların aklı da onları beğenmiyor. Yâni, çok âşikâr bir şekilde yanlış olduğu anlaşılıyor. Dünya üzerinde pek çok insan yanılıyor. Onun için, aklın Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin lütfuyla çalışması lâzım

ve peygamberlerin –*aleyhimü's-salevâti ve't-teslîmât*– getirdikleri bilgilerle düzene konulması lâzım! Yanlış iş yapılmaması için, şaşırması için çizginin çizilmesi lâzım!

Onun için, Rasûlüllah'a sarılmak gerekiyor. Allah'a güzel kulluk etmek için, Rasûlüllah SAS Efendimiz'in sünnetine sarılmak gerekiyor.

Şimdi, her gün Allah'ın hayrı, lütfu insanın üstüne geliyor; Allah'ın takdiriyle, kaderiyle, emriyle, lütfuyla geliyor; ama her gün de melekler Allah'ın huzuruna kulların günahlarını çıkartıyorlar. Ne kadar yanlış!..

Bu durumu bırakmalıyız. İnsafa gelmeliyiz, tevbe etmeliyiz, Cenâb-ı Mevlâ'nın yoluna girmeliyiz. Peygamber Efendimiz'in izini takip ederek, güzel kulluk etmeğe çalışmalıyız. Çünkü, bizim bu yaptığımız güzel değil... Eğer biz kendimizi şöyle bir dışarıdan seyretsek, bizim yaptıklarımızı şöyle insaf gözüyle bir inceleysek, herkesten önce kendimize, biz kendimiz kızardık.

Onun için aziz ve muhterem kardeşlerim! Hazret-i Ali Efendimiz rivayet etmiş, bu hadis-i şerifi... Çok dikkat edelim! Budistler şaşırıyor da, öteki bâtıl dinlerin, yanlış yolda giden insanların, putperestlerin, haça puta tapanların yanlış yaptığını biliyoruz da, acaba biz doğru muyuz?.. Biz de kendimizi kontrol etmeliyiz.

Neye bakarak kontrol yapacağız?.. Peygamber SAS Efendimiz'in hadis-i şeriflerini, sünnet-i seniyyesini; Kur'an-ı Kerim'in ahkâmını,

büyük alimler tarafından güzelce kitaplara yazılmış olan şeriatımızın ahkâmını, dinimizin hükümlerini güzelce öğrenmemiz lâzım ki, hatalı işler yapmayalım!

Allah-u Teâlâ Hazretleri şu mübarek güzel ayda, hatalarımızı anlayıp, bu hadis-i kudsîde işaret edilen tezattan, terslikten, aykırılıktan kendimizi kurtarmamızı nasib eylesin... İçimizde şaşırانlar varsa, Rabbimiz lütfuyla keremiyle hidayet eylesin, doğru yola sevk eylesin... Doğru yolda yürüyenlerin de ayağını kaydırmamasın, şaşırtmasın... Kulluğu güzelce yapmayı nasib eylesin, Peygamber-i Zîşânımız'ın hürmetine...

b. Allah'ın Sevdiği Genç

Şimdi bu hadis-i şeriften sonra, iki hadis-i şerif daha okumak istiyorum. Birisi gençlere iltifat, ötekisi yaşlılara iltifat... Yâni, beni dinleyenler genç olabilir, onlar bilsinler; veyahut da beni dinleyenler genç olmaz, yaşlı olur, onlar da öğrensinler, Allah-u Teâlâ Hazretleri'ne güzel kulluk etmeğe gayrete gelsinler diye.

Önce gençlerle ilgili bir hadis-i şerif okuyacağım. Abdullah ibn- i Ömer RA'dan. Yine hadis-i şerif, (*Yekûlu'llâhu azze ve celle*) diye başlıyor. Yâni, “Çok aziz ve çok celîl olan Allah-u Teâlâ Hazretleri buyuruyor ki...” diye Peygamber Efendimiz, Allah'ın kelâmını, sözünü bize kendi ifadesiyle naklediyor.

Ne buyurmuş Mevlâmız, Peygamber Efendimiz'in bize bildirdiğine göre:³

يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ الشَّابُّ الْمُؤْمِنُ بِقَدَرِي
الرَّاضِي بِكِتَابِي الْقَانِعُ بِرِزْقِي التَّارِكُ لِشَهْوَتِهِ
مِنْ أَجْلِي هُوَ عِنْدِي كَبَعْضِ مَلَائِكَتِي
(الديلمى عن ابن عمر)

RE. 514/2 (*Yekûlu'llâhu azze ve celle: Eş-şâbbü'l-mü'minü bi-kaderî, er-râdî bi-kitâbî, el-kâniü bi-rızkî, et-târikü li-şehvetihî min eclî, hüve indî keba'dı melâiketî.*)

Şimdi bu küçük bir hadis-i şerif ama, madde madde, alt alta kalemle önünüzdeki deftere yazarsanız, çok iyi olur. Buyuruyor ki Rabbü'l-âlemîn, Peygamber Efendimiz'in bize bildirdiğine göre:

(*Eş-şâbbü'l-mü'minü bi-kaderî*) “Benim kaderime inanmış, bağlanmış olan genç bir kişi, delikanlı kimse...” Erkek veya kız, genç. Ama birinci vasfı ne: Kadere inanıyor. Evet, kâinattaki olayları, insanların hayatlarını, ölümlerini, rızıklarını Cenâb-ı Mevlâ takdir buyuruyor. (*Ve bi'l-kaderi hayrihî ve şerrihî*) Kadere inanıyoruz, kesin olarak inanıyoruz.

³ Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.V, s.244, no:8081; Abdullah ibn-i Ömer RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XV, s.786, no:43107; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXIV, s.194, no:26958.

Tabii, kadere inandı mı ne olur insan?.. Rahat olur. Üzüntülerden dolayı sarsılıp, yıkılıp bozulmaz, intihara kalkışmaz. Sevinçlerden dolayı şımarmaz, haddini bilir, sabreder, şükreder, kulluğu güzel yapar. Kadere inanç çok önemli...

(Er-râdî bi-kitâbî) “Benim kitâbıma razı olan...” Buradaki kitaptan maksat, alın yazısı. “Ne yazmışsam ona, razı oluyor. Kadere inanıyor ve alınına yazdığım yazıyı, onun hakkında takdir buyurduğum hükmü, işi, olayı rıza ile karşılıyor.” Yâni isyanla, itirazla berbat etmiyor durumu. Kadere razı, kadere inanmış; Allah’ın hükmüne, kendisine yazdığı alın yazısına razı.

(El-kâniü bi-rızkî) “Benim kendisine verdiğim rızka kanaat gösteriyor.” Yâni, açgözlülük yapıp da hırsızlık gibi, gasb gibi, rüşvet gibi haram yollara, gayrimeşrû yollara sapmıyor.

(Et-târiküli-şehvetihîmineclî) “Şehvetini, cinsel arzularını veyahut diğer şiddetli duygularını, ihtiraslarını, benim sebebimle, bana olan kulluk bağlılığından dolayı, saygısından dolayı terk ediyor. *(Hüve indî keba’dı melâiketî)* Böyle bir genç, benim yanımda meleklerimden bazısı gibidir.” buyuruyor imiş Allah-u Teâlâ Hazretleri. Peygamber Efendimiz böyle bildiriyor.

Demek ki, gençlerin nasıl olması, hangi güzel sıfatlara sahip olması gerektiğini anlıyoruz bu hadis-i şeriften: Kadere inanacağız, Allah’ın hükmüne rıza göstereceğiz, kadere rıza göstereceğiz, alın yazısına rıza göstereceğiz. Rızkımıza kanaatkâr olacağız, açgözlü olmayacağız, harama yönelmeyeceğiz.

İçimizdeki kuvvetli duyguları, arzuları, şehvetleri Allah rızası için terk edeceğiz. Harama yönelmeyeceğiz, sapmayacağız.

“—İşte bu güzel sıfatlara sahip olan bir genç, Allah’ın indinde melekler gibidir, meleklerden birisi gibidir.” diyor.

O halde bu güzel ayda, Şa’ban ayında bu sıfatları biz de iktisab etmeye, kazanmağa, edinmeye çalışalım! İnşâallah yazmışsınızdır konuşma esnasında...

c. İhtiyarın Günah İşlemesi

Bir de ihtiyarlarla ilgili hadis-i şerifi okuyayım. Enes RA’dan rivayet edilmiş. Birkaç kaynakta var. Buyuruyor ki Peygamber SAS Efendimiz:⁴

يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى وَعِزَّتِي وَجَلَالِي وَجُودِي وَفَاقَةَ
خَلْقِي وَارْتِفَاعِي فِي عِزِّ مَكَانِي إِنْ نِيَّ السُّتْحِي
مِنْ عَبْدِي وَ أُمَّتِي يَشِيبَانِ فِي الْأِسْلَامِ ثُمَّ
أَعَذَّبَهُمَا ثُمَّ بَكَى فَقِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا يُبْكِيكَ
قَالَ أَبْكِي مِمَّنْ يَسْتَحِي اللَّهَ مِنْهُ وَلَا يَسْتَحِي مِنَ
اللَّهِ

(حب. ق. عن أنس)

⁴ Ebû Ya’lâ, *Müsned*, c.V, s.153, no:2764; Beyhakî, *ez-Zühd*, c.II, s.150, no;645; Hâris, *Müsned*, c.IV, s.224, no:1071; İbn-i Adiy, *Kâmil fi’d-Duafâ*, c.I, s.357, no:189; İbn-i Hibbân, *Mecrûhîn*, c.II, s.267; Ebû Nuaym, *Hilyetü’l-Evliyâ*, c.II, s.387; Enes ibn-i Mâlik RA’dan.

Kenzü’l-Ummâl, c.XV, s.673, no:42680, 42683; *Câmiü’l-Ehâdîs*, c.XII, s.244, no:11842; c.XXIV, s.200, no:26973, 26974.

RE. 515/7 (*Yekûlu'llâhu teâlâ*) “Allah-u Teâlâ Hazretleri buyuruyor ki: (*Ve izzetî ve celâlî ve cûdî*) İzzetim hakkı için, celâlim hakkı için, cömertliğim hakkı için...” Allah kendisinin izzet sıfatına, celâl sıfatına, cömertlik sıfatına yemin ederek, and içerek sözü ifade ediyor. “İzzetime, celâlime, cömertliğime and olsun ki, onların hakkı için; (*ve fâkate halkî*) halkımın bana ihtiyacına and içerim ki; (*ve'rtifâî fî izzî mekânî*) benim makamımın izzetimdeki yüksekliğimin hakkı için...” Tabii, Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin mekânının, makamının ne kadar yüce olduğu ortada. Ona and içerek buyuruyor ki:

(*Innî leestahyi min abdî*) “Ben kulumdan (*ve emetî*) câriyemden utanırım...” Kulum ve cariye dediği, erkek müslüman ve kadın müslüman demek. (*Yeşîbâni fi'l-islâmi*) “İslâm'da yaşamışlar, saçları ağarmış olsun, ihtiyarlamış olsunlar da, (*sümme üazzibühümâ*) sonra da ben onları azaplandırayım; böyle bir şeyi yapmaktan utanırım. İhtiyarlamış, İslâm'da ömür geçirmiş olanları azaplandırmaktan utanırım.” diyor Allah-u Teâlâ Hazretleri.

(*Sümme bekâ*) Bunu böyle buyurduktan sonra, Peygamber SAS, sonra ağlamış. (*Fekîle: Yâ rasûla'llâh, mâ yûbkîke?*) “Hangi sebep seni ağlattı yâ Rasûlallah!” diye sormuş çevresindekiler.

Bakın burası çok önemli!.. Bunu söyleyip konuşmamı tamamlayacağım ama, çok önemli bir cümle:

(Kâle) Buyurdu ki Rasûlüllah Efendimiz, ağlamasının sebebini izah ederken: (*Ebkî mimmen yestahyi'llâhu minhü, ve lâ yestahyi mina'llâh*) Şimdi Allah kimden utanıyor?.. İhtiyar kulundan; hanım olsun, bey olsun ihtiyar müslüman kulundan Allah utanıyor. Neden ağlıyormuş Peygamber Efendimiz:

“—Allah bu ihtiyar kulundan utanıyor da, o Allah'tan utanmıyor.” diye.

Yâni ne demek?.. “Yaşlanmış ama, hâlâ günaha devam ediyor. Allah onlara azab etmekten utanıyor; ama onlar Allah'tan utanmıyorlarsa, ne kadar acı bir durum!” diye, bu durumu düşünüp, Rasûlüllah SAS Efendimiz ona ağladığını beyan ediyor.

Aziz ve muhterem kardeşlerim! Tabii, çevremize baktığımız zaman, yaşı yaşlandığı halde, kırkı geçtiği halde böyle günaha devam eden insanları da görürüz. Ahir ömrüne kadar zulümde, günahta, kumarda, zinada, içkide, haksızlıkta, rüşvette, gaspta ve sâirede devam eden insanlar görürüz. Ağlanacak bir durum... Rasûlüllah Efendimiz, ümmetine merhameti olduğu için ağlıyor.

Allah yaşlanmış bir müslümana, bir erkeğe, bir hanıma azab etmekten hayâ ettiğini beyan ediyor da; kul Allah'ın nimetlerine mazhar, o yaşa gelmiş, Allah'tan hayâ etmiyor... Bu ağlanacak bir durum! Önce o kulun ağlaması lâzım!.. Tabii, o işin farkında değil, o günaha devam ediyor da; etrafındakiler onun haline ağlar tabii... Çok acı bir durum!..

Allah bizi böyle durumlara düşürmesin... Böyle duruma düşenleri de kurtarsın... Şu mübarek günler, aylar hürmetine bize tevbe-i nasûh nasib eylesin... Aşk ile şevk ile, istekli olarak günahları bırakıp, Cenâb-ı Mevlâ'nın yoluna çok samîmî bir şekilde girmeyi nasîb etsin hepimize...

Şaşıranları doğru yola sevk eylesin... Günahkârlara tevbe nasîb eylesin... Bu güzel aylarda Cenâb-ı Mevlâ'ya güzel ibadetler nasîb eylesin... O güzel ibadetlerle zamanlarımızı değerlendirip, Cenâb-ı Mevlâmızın rızasına erip, rahmetine mazhar olmayı, cennetiyle, cemâliyle müşerref olmayı nasîb eylesin...

Aziz ve sevgili Akra dinleyicileri, Sydney'den *es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..*

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

20. 12. 1996 - Sydney / AVUSTRALYA

[Bütün CUMA SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

